

Plačati morate
za vsako leto
v Mariboru
gospodinjstvo na dan
1. septembra 1904.
Plačati morate
1. 4. —
2. 4. —
3. 4. —
4. 4. —

Plačati morate
za vsako leto
gospodinjstvo na dan
1. septembra 1904.
Plačati morate
1. 4. —
2. 4. —
3. 4. —
4. 4. —

Plačati morate
za vsako leto
gospodinjstvo na dan
1. septembra 1904.
Plačati morate
1. 4. —
2. 4. —
3. 4. —
4. 4. —

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Poslanec Rada določi
se v tiskarini in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Recepti se na vsa
kajla, neplačani listi
na ne sprejemajo.

Za ostanke se plačajo
od navadne vrednosti
za vsa nativna enkrat
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Ispravi se sprejemajo
do roba opoldne.

Štev. 36.

V Mariboru, dne 8. septembra 1904.

Tečaj XXXVIII.

Volilci mariborskega okoliša!

Kmetje in delavci! Štiri stranke s: bo-
rijo za poslanstvo v vašem okraju, slovenska
kmetška, nemška mestna, nemška konserva-
tivna in socialdemokratska. Slovenska kmetška
stranka je na zaupnem shodu dne 1. t. mes.
v Mariboru postavila svojim kandidatom gosp.

Franco Thaler, kmeta v Št. Ilju pri Mariboru.

Izmed vseh kandidatov ima slovenski kan-
didat upanje, da dobi pri volitvi največ
glasov in da zmaga. Zanj morajo glasovati
vsi zavedni slovenski kmetje, kajti on je
vzet iz njihove sredine. Zanj morajo glasovati
vsi delavci, ki hočejo zares imeti pra-
vega zastopnika svojih teženj. Zanj morajo
glasovati vsi viničarji in vsi hlapci,
kajti noben drug kandidat ni z njihovimi
razmerami tako znan kakor ravno g. Thaler.
Pristaši ptujskega »Štajerca« tako radi kličejo:
Kmet naj kmeta voli. Torej »Štajercijanci«,
zdaj le na delo za našega kandidata kmeta
Thalerja, kajti sicer bi vas morali imenovati
lažnjivce in sleparje! Stiger ni kmet, ampak
bogat gospod in trgovec, ki še ni imel pljuga

in motike v svojih belih rokah, ki ne pozna
žuljev in ne črnega kruha, ki o kmetstvu
sploh ničesar ne razume! Edin naš kandidat
Thaler je kmet, edino zanj smete torej po
svojih načelih agitirati!

Kmetje in delavci! Vsi priznavajo, da
imate kandidata, za katerega lahko brez
obotavljanja glasuje vsak volilec. Glejte sedaj,
da bo tudi v istini vsak zanj glasoval. Agiti-
rajte pri svojih prijateljih, znancih in sosedih,
da dne 20. septembra odda vsak volilec svoj
glas za gosp. Franca Thalerja, kmeta v
Št. Ilju pri Mariboru!

Politični shod v Hočah.

Zadnjo nedeljo se je vršil jako lepo
obiskan shod v gostilni g. Gselmana v Hočah.
Gosp. dr. Vladimir Sernec je priporočal
zbranim volilecem v navdušenem govoru kan-
didaturo g. Franca Thalerja iz Št. Ilja,
naglašal, da je naš kandidat kmet, ki bo
kmečke potrebe zastopal v deželni zboru,
ker najbolje sam ve, kje kmeta čevlji žuli.
Opozoril je zbrane volilce, da se jim bo najbrž
od druge strani priporočal kot kandidat gosp.
Gustav Stiger kot velik prijatelj kmeta. Celo
nemški listi ne vedo navajati nobene druge
Stigerjeve zasluge za kmeta ko to, da je
izumil streljanje zoper točo. Letošnje leto je
jasno pokazalo, da je škoda vsakega krajarja,
ki se je potrosil za smodnik. Toča je skoraj

vse pobila v zlic pridnemu streljanju. Inače pa
je Stiger meščan, ki bo glasoval v deželnem
zboru za vse nepotrebne podpore nemškimi
gledališčem, pevskim društvom, za nepotrebne
gimnazije, realke, učiteljske itd. in proti vsaki
potrebi slovenskega kmeta. Povdarjal je še
gospod govornik, da je nas Slovencev sveta
narodna dolžnost, da glasujemo za slovenskega
poslanca, saj smo tukaj na lastni zemlji. Rotil
je zbrane volilce, naj ne bodo nikar mlačni,
naj pridejo vsi na volišče volit g. Thalerja in
zmaga bo naša. Kandidatura g. Thalerja se je
nato enoglasno sprejela.

Gosp. Ivan Vogrinec razpravljal je
obširno narodno vprašanje, ožigosal slovensko
mlačnost in ponižnost, ki se klanja na lastni
zemlji tujim uradnikom, dokazoval potrebo
slovenskih šol za slovenski narod. Slovenski
učitelji nikakor niso proti temu, da bi se
kmet naučil nemščine, saj to mu je lahko v
korist. Odločno obsojati se mora pa agitacija
lažnjivega »Štajerca« za nemške šole, kjer se
slovenska deca ničesar drugega ne nauči, ko
nemščine ter šolo zapusti s prazno glavo in
praznim sreem. — Mi Slovenci se kaj malo
zavedamo svojih pravic, to se kaže tudi pri
volitvah. Kdor se ne oglasi, temu nihče ne
pomaga. Govornik je zaključil svoj krasni
govor z gorečim opominom, da naj pridejo
dne 20. kimoveca vsi na volišče volit kmeta
Franca Thalerja.

Prepričani smo, da bo ta shod obrodil
obilen sad in da se bodo Hočani prav dobro
postavili pri volitvi.

Listek.

Kakor ti meni, tako jaz tebi.

F. Leskovar.

Bilo je pozno po noči v majhnem mestu
K... Nočni čuvaj je ravno klical dvanajsto
uro. Duri pri gostilnah so se zaprla in raz-
svitljena okna so jedno za drugim ugaševala.
V gostilni »pri zlatem levu« so se skripaje
zaprla vrata in hlapec je zevaje zaprl težek
zaprta ter se podal spat. Med tem prisopiha
hitrih korakov proti gostilni majhen, debel
mož. Ko najde gostilniška vrata zatvorjena,
jezno zamrmra v svojo brado. Pozni gost je
bil Jaka Stiskač, živinski trgovec iz bližnjega
trga. Prišel je na sejem v mesto K. — ter se
nastanil v gostilni »pri zlatem levu«, kjer je
bil dobro znan gost. Zvečer je šel obiskat dva
prijatelja ter se je z njima tako dolgo za-
mudil, da mu je hlapec pred nosom zaprl
hišna vrata. V tamošnjih časih pa je bilo
ostro prepovedano, čez dvanajsto uro klatiti
se po ulici in vsakterega, ki ga je našel
nočni čuvaj na ulici, vzel ga je s seboj in
dotični je moral hote ali nehote prespati
ostale pol noči v občinski ječi.

Ko prileti torej Stiskač do gostilne, našde
še trdo zapahnjene duri. Ni mu kazalo dru-

gega, nego trkati. Stiskač je trkal vedno
močnejše, slednjič je bil z obema pestmi po
vratih — brezuspešno, nihče mu ni prišel
odpirat. — Šima, hišni hlapec, je ležal na
postelji, dobro slišal klicanje in trkanje, toda
ni se podviral, da bi šel odpirat. Imel je
namreč Stiskača na piki in sicer iz sledečega
vzroka: Stiskač je imel navado, da je vselej,
kadar je prebival v mestu, izostal čez poli-
cijsko uro. Vselej mu je moral odpirati vrata,
toda Stiskač se ni nikdar spomnil, kaj se
spodobi, — nikdar ni dal revežu, katerega
je pregnal iz tople postelje, biti jednega vi-
narja. Šimo je to posebno jezilo, ker je bil
Stiskač eden najbogatejših izmed trgovcev.
Danes pa ga hoče poplačati. Ko je slednjič
našel Stiskač po dolgem trkanju zvonec ter
začel zvoniti, kakor da bi hotel zbuditi vse
mrtve, vstal je hlapec, ogrnil staro sukno,
vzel svetilnico ter počasi korakal proti vra-
tom. Tam je odprl majhno okence, ki je bilo
na vratih, ter zakričal: »Ali kje gori?«

»Da, pod mojimi petami«, zagodrnja
Stiskač.

»Kaj pa pomeni to ropotanje tako
pozno?« odvrne jezno hlapec.

»Da se leni hlapec zbudi ter odpre sta-
remu gostu«, razjezi se Stiskač.

»Tako, tako«, začudi se hlapec, »a vi
ste, Stiskač in ste se zamudili — žalibog, ne

morem vam odpreti, kajti po policijski uri
ne smem odpreti vrat.«

»Beži, beži in ne delaj neumnosti«, za-
kriči Stiskač, »nočem nocoj zunaj zmrzovati.«

»Saj niso nobene neumnosti, ampak
gola resnica«, zatrjuje hlapec, »ura je dolo-
čena od policije in to je tako kakor postava.«

»Zadnjikrat ti rečem, odpri, če ne se
pritožim jutri pri gostilničarju in zahtevam,
da te takoj spodi«, huduje se Stiskač.

»Moj Bog, saj bi rad«, zaječi hlapec, »ne
morem, ne smem, policijska ura je minula.«

»To se je večkrat zgodilo in vendar si
me spustil v hišo.«

»Ne morem pomagati, postave so po-
stave in te so vsak dan ostreje... če poli-
cija o tem izve, bom šel kašo pihat.«

»Kako bo policija o tem izvedela? Nočni
čuvaj je sedaj v gornjem delu mesta.«

»Da, nočni čuvaj, — pa drugi ljudje, so-
sedi, me zatožijo iz zavisti, ljudje so zlobni
in nesreča nikoli ne praznuje.«

»Kdo bo zdaj bedel? Ni človeka blizu!«

»Bog ve, jaz si ne upam!«

»Ti presneto budalo«, začel je kleti Stis-
kač. »Kaj naj začnem tukaj v temi in v tem
mrazu?«

»Idite v kako drugo gostilno!« svetuje
mu hlapec.